

slaget tales om Mand og Kvinde, om Forældre og Børn i den allervideste Almindelighed og Udstrækning, uden nogenformig Undtagelse og Begrænsning. Forslaget kender kun een Afskillelse, nemlig mellem dem, der ere Medlemmer af et af de her i Landet anerkjendte Samsund, og dem, der ikke høre til noget saadant Samsund; men Lovforslaget kender ikke nogen Afskillelse imellem Folkekirken og de her i Landet anerkjendte Troesssamsund, uagtet det maa synes høist besynderligt at omtale Folkekirken som et i „Landet anerkjendt Troesssamsund“. Grundloven skjelner selv paa det Bestemteste imellem den Kirke, der er det danske Folks Kirke, og de øvrige i Landet anerkjendte Troesssamsund. Altsaa — dette maa vel fastholdes, og jeg maa bede Enhver at lægge Mærke dertil, det foreliggende Lovforslag maa antages at angaae hele det danske Folk, som ifølge Grundloven har den evangelisk lutheriske Kirke til sin Kirke. Lovudkastet angaaer lige saavel Medlemmerne af denne Folkekirke, som Medlemmerne af andre Samsund og dem, der ikke høre til noget Samsund (Sa.). For at forebygge al Mistydning vil jeg her gjen tage, at mine efterfølgende Moderindringer imod Lovudkastet aldeles ikke angaae det, forsaavidt, som det vedrører dem, der ere Medlemmer af et fra Folkekirken afvigende Troesssamsund; vvertimod, jeg slutter mig af fuldt Hjerte til dem, som mene, at den Religionsfrihed, som er tilfagt ved Grundloven, bør snarest muligt komme alle afvigende Troesssamsund til Gode og blive til Virkelighed for dem, men mine Grindringer angaae alene Forslaget, forsaavidt det angaaer det danske Folk, som har den evangelisk-lutheriske Kirke til sin Kirke.

Jeg vil indfrænke mig til at omtale to Paragrapher af Forslaget, som forekomme mig at udgjøre det egentlige Hovedindhold af det meest Betegnende og Characteristiske — det er §§ 1 og 7. Hvad altsaa for det Første § 1 angaaer, bestemmer den, at i Fremtiden skal Ægtefæbet i vor, i den evangelisk-lutheriske Kirke indgaaes uden Velsning fra Prædikstolen og uden Velselse af en Præst, (En Stemme: Kan, og ikke skal), saaledes at en Kundgjørelse, om at Bedkommende ville indgaae

Ægtefæb med hinanden; er gaaet forud, og at Dyrligheden, paa deres Begjæring, meddeler et skriftligt Vidnesbyrd om, at de ere rette Ægtefolk. Dette skal være den staaende Form; dog skal det være usformeent, saaledes som det hedder i § 6, ogsaa at stifte Ægtefæb ved Velselse efter foregaaende Velsning fra Prædikstolen. — Ægtefæbet er vistnok, som den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgfreds (Grundtvig) har erindret, ikke i sig selv nogen christelig, ikke nogen kirkelig Handling; Ægtefæbet er i og for sig en borgelig Handling (Hør!). Det er ikke Christendommen, som først har knyttet den religiøse Indvielse til Ægtefæbet og saaledes tillige gjort det til en kirkelig Handling, men det er en almindelig menneskelig Trang, som har søgt en Tilfredsstillelse deri, at dette betydningsfulde Skridt for det hele fremtidige Liv blev stillet ind under den religiøse Indvielse. Det er denne Indvielse, som Kirken har paa trykt sit eiendommelige Præg, og derved, at Ægtefæbet hverken indgaaes ved blot borgerlig Handling eller ved blot huuslig Høitidelighed men ved kirkelig Handling, bliver der mindet om, at Ægtefæbet er noget Mere, noget Høiere end et blot Retforhold, at denne Indtrædelse i Huusstandslivet, hvor alle de høieste, de rene menneskelige Interesser skulle finde deres nærmeste Hjemsted og Plejested, har en høiere, en aandelig, en sædelig og religiøs Character. Det er denne Religionens Indvielse, som efter dette Lovforslag skal, i Religionsfrihedens Navn, erklæres at være overflødig og unødvendig (Sa.). Men jeg vil tillade mig at spørge: hvad det er for en Troessfrihed, hvis Ret paa denne Maade skal gjøres gjældende? Vistnok gives der dem, som staae udenfor den almindelige religiøse Fornødenhed, som altsaa kunne finde, at, naar saadanne protokollariiske Former, som findes foreskrevne i § 1, ere iagttagne i Overværelse af en Retskens Tjener, istedetfor af en Kirkens Tjener, da er alt det Nødvendige iagttaget, og at Alt, hvad der er derover, er, om ikke af det Døde, dog en tom og indholdsløs Formalitet . . . (Grundtvig: Nei! paa ingen Maade! Tscherning: Efter Enhvers Overbeviisning! — Bevægelse i Salen. — Span det: Taler Ministeren om Lovforslaget? —